

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia Generala a Finantelor Publice Harghita

DECIZIA nr. 1/32 din 2006
privind solutionarea contestatiei formulate de
Societatea comerciala X S.A. comuna
inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice Harghita
sub nr./2005

Directia Generala a Finantelor Publice Harghita a fost sesizata de Directia Regionala Vamala Brasov, prin adresa nr.../2005, asupra contestatiei formulate de **Societatea comerciala X S.A.** cu sediul in judetul Harghita.

Contestatia este formulata impotriva procesului verbal de control nr... din 2005, incheiat de Directia Regionala Vamala Brasov, prin care s-a dispus virarea la bugetul statului a sumei totale de ... lei, reprezentand:

- ... lei taxe vamale;
- ... lei dobanzi la taxe vamale;
- ... lei dobanzi la taxa pe valoarea adaugata;
- ... lei penalitati de intarziere la taxe vamale;
- ... lei penalitati de intarziere la TVA.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.176 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Vazand ca sunt indeplinite conditiile prevazute de art. 174, art.175, art. 176 si art. 178 alin.1 din O.G. nr. 92/2003 din Codul de Procedura Fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice este legal investita sa se pronunte asupra contestatiei formulate.

I. Prin contestatia inregistrata la Directia Regionala Vamala Brasov, sub nr.../2005, societatea contestatoara solicita anularea procesului verbal de control, ca fiind nelegal si netemeinic, invocand in sustinere urmatoarele motive:

1. Cu privire la ordin procedural

Societatea contestatora invoca faptul ca inspectorii la prezentare la sediul societatii nu s-au legitimat, nu au prezentat ordinul de control si tematica de control, cu toate ca acest fapt este obligatoriu conform art.107(7) din Codul de procedura fiscala si pct.5 din Ordinul ANAF nr.713/2004 privind aprobarea Cartei drepturilor si obligatiilor

contribuabililor pe timpul desfasurarii inspectiei fiscale, necomunicand nici aviz de inspectie fiscala.

Petenta precizeaza, ca organele de control au refuzat prezentarea adreselor nr.263426/10.09.2004 a D.G.P.L.V.B.C. din cadrul Ministerului Finantelor Publice si adresele nr.65353/C/21.12.2004 si nr.8555/2/11.02.2005 ale Autoritatii Nationale a Vamilor, care au stat la baza stabilirii datoriilor suplimentare, astfel nu poate pregati apararea in mod temeinic.

Petenta mai mentioneaza ca inspectorii vamali, din punct de vedere procedural al efectuarii controlului, nu au respectat nici una din obligatiile organelor de control prevazute de Codul de procedura fiscala cu privire la inspectia fiscala, in acest sens invocand si unele prevederi ale acestuia.

2. In ce priveste constatarile de drept si de fapt consemnate in procesul verbal de control nr.../2005

Controlul vamal a fost efectuat asupra trei operatiuni de import efectuat de societate in decursul anului 2000, beneficiand de facilitatiile prevazute de art.22 din Legea nr.133/1999, respectiv scutiri de taxe vamale. Cu privire la constatarea organelor vamale ca importurile au fost efectuate in baza declaratiilor pe proprie raspundere a agentului economic, petenta precizeaza ca declaratiile se refereau in principal asupra destinatiei si scopului importului si nicidecum pentru existenta in vigoare a reglementarilor vamale aplicabile sau a reglementarilor privitoare la facilitati vamale, cum incearca sa interpreteze organul de control, sustinand ca acordarea facilitatiilor se face exclusiv pe baza declaratiei reprezentantului societatii. Societatea contestatoare pentru sustinerea celor invocate face referiri la prevederi din HG nr.244/2001, Codul vamal si din Regulamentul vamal.

Petenta considera ca vama nu poate invoca faptul ca societatea a beneficiat de un regim tarifar favorabil doar prin simpla depunere a unor declaratii de import si a solicitarii regimului tarifar favorabil. Facilitatea se solicita dar care trebuia acordata de autoritatea vamala, pe declaratiile pe proprie raspundere autoritatea vamala aproba facilitatea prevazuta de art.22 din Legea nr.133/1999, la rubrica viza vamii, societatea contestatoara precizeaza ca insasi organul de control prin procesul verbal constata ca *importatorul marfurilor a solicitat si a beneficiat*.

In concluzie, societatea considera ca simpla solicitare a unui regim tarifar nu poate conduce strict la acordarea acestuia, documentele prezentate de reprezentantul societatii se verifica atat de comisionarul in vama care le intocmeste, cat si de autoritatea vamala care le vizeaza, in aceste conditii va interveni si raspunderea acestora.

Fata de constatarile organelor de control cu privire la abrogarea art.22 din Legea nr.133/1999 si ca la data importurilor respective facilitatiile solicitate de catre agentul economic nu au fost

legal acordate, deoarece legea nu permitea scutirea de drepturi de import, contestatoara precizeaza ca intr-adevar la data de 15.03.2000 OUG nr.17/2000 abroga art.22 din Legea nr.133/1999, insa organul vamal nu a luat in considerare ca la data de 05.05.2000 prin Legea nr.76/2000 se modifica art.37 din OUG nr.17/2000, in sensul scoaterii de la abrogare art.22 din Legea nr.133/1999.

Fata de prevederile art.60(3) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, invocate de organele de control, care prevede ca "*abrogarea...are intotdeauna caracter definitiv. Nu este permis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior sa se repuna in vigoare actul normativ initial.*", petenta precizeaza, ca acest articol prin republicare a devenit art.62(3), dar in speta nu poate fi vorba de aplicarea prevederilor acestuia, intru-cat Legea nr.76/2000 este o modificare a art.37 din OUG nr.17/2000 si nicidecum o abrogare. Abrogarea art.22 tot nu este valabila deoarece initial s-a facut printr-o ordonanta de urgenta iar modificarea acesteia printr-o lege organica- legea bugetului de stat, a carei superioritate asupra ordonantei este indiscutabila, petenta considerand si din acest punct de vedere ca primordialitate au prevederile de repunere in vigoare a art.22 din Legea nr.133/1999. In dovedirea celor sustinute, petenta face referire la interpretarea Consiliului Legislativ publicata in Repertoriul legislatiei Romaniei-Evidenta oficiala Editia VIII.

Contestatoara precizeaza, ca daca societatea ar fi solicitat facilitatiile vamale din eroare, obligatia organului vamal era ca inainte de acordarea liberului de vama sa refuze acordarea acestora pe motiv ca art. invocat este abrogat si nicidecum ca dupa 5 ani sa se autosesizeze si sa calculeze in sarcina societatii dobanzi, penalitati, taxe pentru o situatie nascuta exclusiv din propria lor culpa, avand in vedere si faptul ca societatea pentru importurile in cauza a solicitat schimbarea destinatiei in anii 2001, 2002 si 2005, care a fost acceptata de autoritatea vamala, fara ca macar sa observe ca prevederile Legii nr.133/1999 ar fi fost abrogate din martie 2000. In aceste conditii, petenta considera ca culpa acordarii liberului de vama apartine organelor vamale, iar principiile legale interzic aducerea propriei culpe in aparare.

3. In ce priveste modalitatea de calcul a taxelor, dobanzilor si penalitatilor pe perioada 2000 - 2005

Petenta contesta si calculul taxelor vamale pentru cele trei declaratii vamale de import in cauza, avand in vedere ca acestea au fost deja calculate de catre autoritatea vamala la solicitarea societatii la schimbarea destinatiei bunurilor, respectiv la 16.08.2001, 29.08.2002 si 06.05.2005, sumele au fost achitate la datele respective.

Petenta nu accepta recalcularea taxelor cu ocazia controlului ulterior cu un alt curs valutar, decat cu cursul calculat initial, precizand

ca prin acest mod de calcul organul vamal contesta propriile calcule efectuate anterior, revenind la propria culpa.

Petenta mai precizeaza ca tabelul de la capitolul *concluzie* are in continut numai TVA, CV, TV si total, fara a reprezenta dobanzile si penalitatile, desi debitul trebuie prezentat defalcat. Deasemenea, la ultima anexa a procesului verbal in tabelul privind penalitatile de la 30.08.2002 pana la 16.05.2005 sunt doar 33 de luni si nu 45, calculul fiind eronat.

4. Cu privire la ultimul capitol al procesului verbal, *in drept*

Petenta precizeaza, ca la primul alineat al capitolului *in drept* inspectorii vamali omit sa motiveze in drept presupusa fapta de *exonerare neaplicabila*, care in aceasta formulare nici nu se gaseste in lege, argumentele pe care se bazeaza procesul verbal sunt ca art.22 din Legea nr.133/1999 era abrogat la data importurilor, iar pentru ca o lege sa fie aplicabila sau nu, aceea lege ar trebui sa existe, adica sa fie in vigoare, ceea ce organul de control contesta.

Societatea contestatoara mai precizeaza ca inspectorii vamali prin procesul verbal enumera o serie de articole si legi deja abrogate si considera ca controlul nu poata baza pe legi anterior abrogate.

In concluzie, petenta solicita admiterea contestatiei pentru considerentele aratate si avand in vedere faptul ca in perioada mai - decembrie 2000 art.22 din Legea nr.133/1999 era in vigoare.

II. Prin procesul verbal de control nr.../2005 organele cu atributii de control din cadrul Directiei Regionale Vamale Brasov - serviciul de supraveghere vamala - au constatat ca S.C. X SA in perioada controlata a importat masini si instalatii incadrate la cap. 84 din tariful vamal de import al Romaniei, cu DVI nr.../2000, nr.../2000 si nr.../2000. Aceste bunuri au fost importate in baza declaratiilor pe propria raspundere a reprezentantului agentului economic, care a solicitat si a beneficiat de facilitati vamale si fiscale prevazute de Legea nr.133/1999.

Organele vamale au constatat ca societatea importatoara, pana la data controlului, a solicitat de la Biroul vamal Miercurea Ciuc recalcularea drepturilor de import in vederea schimbarii destinatiei initiale a masinilor si instalatiilor importate, prin cererile nr. .../... din 2001, nr.../... din 2002 si nr. .../... din 2005.

Drepturile de import aferente operatiunilor cu DVI nr. .../2000, nr.../2000 si nr.../2000 au fost recalulate, organul de control vamal tinand cont ca prevederile art.22 din Legea nr.133/1999 la data importurilor nu erau in vigoare, fiind abrogate prin OUG nr.215/1999, respectiv OUG nr.17/2000, stabilind drepturile de import fara facilitati, astfel:

- ... lei ROL taxa pe valoarea adaugata;
- ... lei ROL taxa vamala.

Organul de control vamal tinand cont si de drepturile de import stabilite prin actele constatatoare emise de Biroul vamal M-Ciuc in perioada verificata, in final, prin procesul verbal de control in sarcina petentei a stabilit obligatii suplimentare in suma totala de ... lei ROL, reprezentand:

- ... lei taxe vamale;
- ... lei dobanzi la taxe vamale;
- ... lei dobanzi la taxa pe valoarea adaugata;
- ... lei penalitati de intarziere la taxe vamale;
- ... lei penalitati de intarziere la TVA,

concomitent stabilind si drepturi de import de restituit in suma totala de ... lei ROL, reprezentand:

- ... lei ROL taxa pe valoarea adaugata;
- ... lei ROL comision vamal.

III. Luând în considerare constatările organului de control, motivele aduse in sustinerea cauzei de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative invocate de organul de control si de contestatoare , se retin următoarele :

Cauza supusa solutionarii este sa se stabileasca daca pentru bunurile care au facut obiectul importurilor consemnate in declaratiile vamale de import nr. ... din .05.2000, nr... din .06.2000 si nr... din 12.2000, S.C. X S.A. poate beneficia de facilitatile prevazute de art. 22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, respectiv de scutire de la plata taxelor vamale si a taxei pe valoarea adaugata, in conditiile in care in urma unui control ulterior s-a constatat abrogarea acestui articol de lege.

In fapt, prin procesul verbal de control nr... din 2005, organele de control ale Serviciului Supraveghere Vamala din cadrul Directiei Regionale Vamale Brasov au constatat ca pentru importurile de bunuri efectuate in baza declaratiilor vamale de import nr. ... din 2000, nr... din .2000 si nr... din .2000, S.C. X S.A. a beneficiat in mod eronat de scutire la plata taxelor vamale si a taxei pe valoarea adaugata in baza prevederilor art. 22 din Legea nr.133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, intrucat acest articol era abrogat, la data importurilor, de art. 37 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata. Astfel,

organele de control au stabilit in sarcina societatii contestatoare o datorie vamala totala de ... lei ROL.

In drept, art.22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, preciza: ***“intreprinderile mici si mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru masinile, instalatiile, echipamentele industriale, know-how, care se importa in vederea dezvoltarii activitatilor proprii de productie si servicii si care se achita din fonduri proprii sau din credite obtinute de la banci romanesti sau straine.”***

O.U.G. nr.215/1999 privind modificarea si completarea unor reglementari referitoare la taxa pe valoarea adaugata, intrata in vigoare la data de 1 ianuarie 2000, care in art. 2 prevede in mod expres abrogarea art. 22 si art. 25 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii.

O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, in vigoare din data de 15.03.2000, preciza la art. 37 ca ***“sunt si raman abrogate art. 22 si art. 25 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii.”***

Fata de constatările organelor de control cu privire la abrogarea art.22 din Legea nr.133/1999 si ca la data importurilor facilitatiile solicitate de catre agentul economic nu au fost legal acordate, deoarece legea nu permitea scutirea de drepturi de import, contestatoara precizeaza ca intr-adevar la data de 15.03.2000 OUG nr.17/2000 abroga art.22 din Legea nr.133/1999, insa organul vamal nu a luat in considerare ca la data de 05.05.2000 prin Legea nr.76/2000 se modifica art.37 din OUG nr.17/2000, in sensul scoaterii de la abrogare art.22 din Legea nr.133/1999.

Fata de prevederile art.60(3) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, invocate de organele de control, care prevede ca ***“abrogarea...are intotdeauna caracter definitiv. Nu este permis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior sa se repuna in vigoare actul normativ initial.”***, petenta precizeaza, ca acest articol prin republicare a devenit art.62(3), dar in speta nu poate fi vorba de aplicarea prevederilor acestuia, intru-cat Legea nr.76/2000 este o modificare a art.37 din OUG nr.17/2000 si nicidecum o abrogare. Abrogarea art.22 tot nu este valabila deoarece initial s-a facut printr-o ordonanta de urgenta iar modificarea acesteia printr-o lege organica- legea bugetului de stat, a carei superioritate asupra ordonantei este indiscutabila, petenta considera si din acest punct de vedere ca primordialitate au prevederile de repunere in vigoare a art.22 din Legea nr.133/1999.

Analizand cauza in raport de motivele din contestatie, se constata ca sustinerea contestatoarei potrivit careia prevederile art. 22 din Legea nr.133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii erau in vigoare la data importurilor in cauza, nu poate fi insusita de organul de solutionare, din urmatoarele considerente:

Potrivit principiului de drept privind aplicarea in timp a legii, legea se aplica atata timp cat este in vigoare, ceea ce implica faptul ca o norma juridica actioneaza in timp din momentul intrarii ei in vigoare si pana in momentul iesirii sale din vigoare. Iesirea din vigoare a normei juridice, din perspectiva teoriei generale a dreptului - disciplina de referinta pentru stiinta dreptului, este cel de-al treilea moment al actiunii in timp a normei juridice si are loc prin trei modalitati si anume ajungerea la termen, desuetudinea si abrogarea.

Abrogarea - ca principala modalitate de scoatere din vigoare a normei juridice - reprezinta cauza de incetare a actiunii normei de drept datorita intrarii in vigoare a unei norme noi (actus contrarius), fiind deci vorba despre o noua manifestare de vointa a legiuitorului, pentru ca in practica sa fie transpusa in cele doua forme: abrogarea expresa si derogarea tacita. In privinta abrogarii tacite, doctrina a statuat ca aceasta mai poarta denumirea si de abrogare implicita, deoarece in noul act normativ nu se prevede nimic in legatura cu actiunea vechilor norme juridice, prin aceasta organul de aplicare intelegand implicit ca in mod tacit legiuitorul a dorit sa scoata din vigoare vechea reglementare (vechea norma fiind considerata ca abrogata tacit). In aceasta privinta, Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, republicata, la art. 62 alin. (3) stabileste ca abrogarea unei dispozitii sau a unui act normativ are caracter definitiv, nefiind admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior sa se repuna in vigoare actul normativ initial.

In ceea ce priveste art. 37 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, care face obiectul interpretarii de fata, din analiza acestuia se retine ca nu suntem in prezenta unei abrogari exprese a art. 22 din Legea nr. 133/1999, legiuitorul rezumandu-se numai sa constate ca acest articol este si va ramane abrogat, la data de 15.03.2000. Este in afara discutiei faptul ca prin modificarea adusa art. 37 din O.U.G. nr. 17/2000 prin Legea nr. 76/2000 privind bugetul de stat pe anul 2000, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr. 195/05.05.2000, nu s-a mai prevazut nimic in legatura art. 22 din Legea nr. 133/1999, aceasta inasa nu poate sa duca la concluzia ca legiuitorul a si dorit in mod tacit sa reactiveze facilitatile prevazute de acest text de lege, si astfel sa se constate efectul ultraactiv al normei juridice in cauza. In acest context, din doctrina se retine ca ultraactivitatea, respectiv supravietuirea legii vechi, inseamna aplicarea inca in timp a legii vechi, desi a intrat in vigoare legea noua, este o exceptie de la

principiul aplicării imediate a legii noi și trebuie prevăzută expres prin lege.

În concluzie, având în vedere și principiul “tempus regit actum” se reține că de la data abrogării expresive a art. 22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, prevăzută prin O.U.G. nr. 215/1999 privind modificarea și completarea unor reglementări referitoare la taxa pe valoarea adăugată, acesta și-a încetat aplicabilitatea, iar prin Legea nr. 76/2000 privind bugetul de stat pe anul 2000 legiuitorul nu și-a manifestat voința de a ultraactiva acest text de lege.

În această ordine de idei, trebuie menționat faptul că legiuitorul și-a manifestat această voință ulterior ca urmare a adoptării O.U.G. nr. 297/2000 pentru completarea Legii nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial a României nr. 707/30.12.2000, act normativ prin care prevederile art. 22 au fost preluate sub aceeași formă de art. 21¹, dar cu prevederi mai restrictive. Acest fapt susține teza că art. 22 era în acel moment abrogat, pentru că în caz contrar legea ar fi conținut prevederi contradictorii.

În același sens este și punctul de vedere al Direcției Generale Legistlație Impozite Indirecte din cadrul Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin adresa nr.270853/271292 din 11.07.2006, solicitat de Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita cu adresele nr.11355/29.06.2005 și 15944/05.08.2005, urgentate prin adresele nr.17994/15.09.2005 și nr.5844/16.03.2006, conform art.182 alin.(2) din O.G.nr.92/2003 (R) privind Codul de procedură fiscală – “*Organul de soluționare competent pentru lamurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din minister sau al altor instituții și autorități.*” Din adresa nr.270853/271292 din 11.07.2006, înregistrată sub nr.14656/17.07.2006 la DGFP Harghita, se rezulta că problematica în discuție privind **aplicabilitatea art. 22 din Legea nr.133/1999, în perioada 05.05.2000 - 29.12.2000**, a fost dezbătută în mai multe ședințe ale Comisiei fiscale centrale, iar în urma dezbaterilor nu a adoptat soluția propusă, cu majoritate de voturi. Punctul de vedere al Direcției Generale Legistlație Impozite Indirecte, comunicat prin adresa susmenționată este: “ În această situație se poate trece la soluționarea contestațiilor, în sensul că, facilitățile abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.17/2000 nu mai puteau fi repuse în vigoare prin Legea nr.76/2000 - legea bugetului, întrucât o asemenea procedură era interzisă de Legea nr.24/2000 privind Normele de tehnică legislativă.”

Fata de considerentele arătate mai sus, se reține că temeinică și legală constatare a organelor de control referitoare la faptul că pentru importurile de bunuri efectuate în baza declarațiilor vamale de import nr... din 2000, nr... din .2000 și nr... din 2000, S.C. X S.A. nu avea

dreptul sa beneficieze de prevederile art. 22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, in sensul scutirii la plata taxelor vamale si implicit a taxei pe valoarea adaugata, acest text de lege fiind scos din vigoare cu data de 1 ianuarie 2000 si repus in vigoare numai la data de 30.12.2000 prin O.U.G. nr. 297/2000, motiv pentru care contestatia pentru acest capat de cerere urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei neregulile de ordin procedural invocate de contestatoara cu privire la nerespectarea art.107(7) din Codul de procedura fiscala si pct.5 din Ordinul ANAF nr.713/2004 privind aprobarea Cartei drepturilor si obligatiilor contribuabililor pe timpul desfasurarii inspectiei fiscale, intrucat controlul vamal ulterior este reglementat de Normele tehnice privind realizarea supravegherii si controlului vamal ulterior, aprobate prin Decizia Nr. 633 din 14 martie 2001, emisa de directorul general al Directiei Generale a Vamilor in baza art.61 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, in vigoare la data controlului.

In ce priveste modalitatea de calcul a taxelor, dobanzilor si penalitatilor pe perioada 2000 - 2005 petenta contesta si calculul taxelor vamale pentru cele trei declaratii vamale de import in cauza, avand in vedere ca acestea au fost deja calculate de catre autoritatea vamala la solicitarea societatii la schimbarea destinatiei bunurilor, respectiv la 16.08.2001, 29.08.2002 si 06.05.2005, sumele au fost achitate la datele respective. Acest motiv nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei, intrucat organul vamal la recalcularea drepturilor de import si a accesoriilor a tinut cont de sumele achitate de societate, altfel nici nu s-ar fi rezultat diferente de restituit la taxa pe valoarea adaugata si la comisionul vamal (vezi pct. II din prezenta decizie). Modul de calcul al obligatiilor bugetare stabilite sunt prezentate in anexele 1 - 3 la procesul verbal de control, ca parte integranta al acestuia.

In drept, in ceea ce priveste majorarile de intarziere, la data inregistrarii declaratiilor vamale, respectiv 19.05.2000 - 20.12.2000, erau in vigoare prevederile art.13 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare aprobata si modificata prin Legea nr.108/1996, cu modificarile si completarile ulterioare, valabila pana la 31.12.2002 care, stipuleaza:

“Orice obligatie bugetară neachitată la scadentă generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.

În cazul constatării unor diferențe de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, calculul majorărilor de întârziere

începe cu ziua imediat următoare scadentei obligatiei bugetare la care s-a stabilit diferenta, până în ziua plății inclusiv.

Incepand cu 01.01.2003 pana la data 14.08.2003 sunt incidente prevederile Ordonantei Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, care la Cap.5 Accesoriile creantelor bugetare art.12 precizeaza:

“Pentru neachitarea la termenul scadent a obligatiilor bugetare debitorii datorează dobânzi si penalități de întârziere. [...]”, iar incepand cu 14.08.2003 pana la 31.12.2003 sunt incidente prevederile art.13 alineatele 1 si 2 din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, republicata, care precizeaza :

“(1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, începand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferentele de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, dobanzile se datoreaza începand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare, la care s-a stabilit diferenta, pana la data stingerii acesteia inclusiv” ;

Incepand cu 01.01.2004 sunt incidente prevederile de la art.108 alin. (1) si art.109 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, prevederi mentinute si la art.114 (1) si 115 (1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata care precizeaza :

“ Dispozitii generale privind dobânzi si penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadentă de către debitor a obligatiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi si penalități de întârziere.

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadentă si până la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

De asemenea, penalitatile de intarziere au fost reglementate pentru perioada de pana la 31.12.2003 de prevederile art.13¹ din Ordonanta Guvernului nr. 26/2001 pentru modificarea Ordonantei Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare si de prevederile art.14 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, republicata, care precizeaza urmatoarele:

“Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor obligatii bugetare, cu exceptia dobânzilor, penalităților de orice fel si a amenzilor, se sanctionează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună si/sau pentru fiecare fractiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de

întârziere nu înlătură obligatia de plată a dobânzilor si/sau a penalităților”.

Incepand cu 01.01.2004 sunt incidente prevederile art.114 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, si art 120(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza :

“ Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5 % pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de intaziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor””

Termenul de scadenta in cazul datoriei vamale reprezinta data declaratiei vamale, in acest sens art. 141 din LEGEA Nr. 141 din 24 iulie 1997 privind Codul vamal al României, precizeza:

“(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia nastere în momentul înregistrării declaratiei vamale.

2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declaratiei vamale acceptate si înregistrate.

(3) Poate fi debitor vamal, solidar cu titularul declarației vamale acceptate și înregistrate, și persoana care, din culpă, a furnizat date nereale, înscrise în acea declarație, ce au determinat stabilirea incorectă a datoriei vamale.”,

iar potrivit art.3 lit.l din cod, prin termenul "**datorie vamala**" se intelege **obligatia unei persoane de a plati drepturile de import** sau export.

In concluzie, avand in vedere ca in sarcina petentei a fost retinut ca fiind datorat un debit de natura drepturilor vamale, stabilirea de dobanzi si penalitati de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul conform *principiului de drept accessorim sequitur principale*, contestatia referitoare la anulara dobanzilor si penalitatilor de intarziere stabilite prin procesul verbal de control nr... din 2005 in suma totala de ... lei ROL, din care pentru suma totala de ... lei ROL va fi respinsa ca neintemeiata.

Se va admite contestatia pentru suma de ... lei ROL, reprezentand penalitati de intarziere aferente taxelor vamale, calculate eronat pentru 45 de luni in loc de 33 luni, confirmat si de DRV Brasov prin referatul cu propuneri de solutionare nr.../2005.

In ce priveste suspendarea executarii procesului verbal atacat, aprobata de DGFP Harghita prin adresa nr.../16.06.2005, se retine ca suspendarea executarii silite dainuie pana la comunicarea

acestei decizii de solutionare a contestatiei, de altfel cum s-a precizat si in adresa de aprobare.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art. 175, art. 179, art.180, art.181 si art.186 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se :

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru suma de ... lei **ROL**, reprezentand:

- ... lei taxe vamale;
- ... lei dobanzi la taxe vamale;
- ... lei dobanzi la taxa pe valoarea adaugata;
- ... lei penalitati de intarziere la taxe vamale;
- ... lei penalitati de intarziere la TVA.

2. Admiterea contestatiei pentru suma de ... lei **ROL**, reprezentand penalitati de intarziere aferente taxelor vamale, calculate eronat.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Harghita Miercurea-Ciuc, in termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,